

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 683

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 27 septembrie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 922 din 7 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru....	2-3	919.	— Hotărâre privind declassificarea Hotărârii Guvernului nr. 01365/2002 pentru aprobarea „Listei cuprinzând categoriile de informații secrete de stat, pe niveluri de secretizare, elaborate sau deținute de Ministerul Administrației și Internelor”	13
Decizia nr. 976 din 12 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	3-4		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 978 din 12 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) și art. 94 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	5-6	7.	— Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de explorare a nisipului și pietrișului din perimetrul Feldioara	14
Decizia nr. 1.041 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 ¹ din Codul de procedură civilă și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing	7-8	8.	— Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de explorare a nisipului și pietrișului din perimetrul Poiana	14
Decizia nr. 1.058 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (1 ¹), art. 3 alin. (1) lit. c) și art. 3 ¹ din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.....	8-10	9.	— Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de explorare a apei geotermale din perimetrul Seaca	15
Decizia nr. 1.061 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 alin. (1) și (2), art. 10 alin. (2) și art. 111 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	10-12	10.	— Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de explorare a granitului din perimetrul Călățele	15
Decizia nr. 1.064 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului	12-13		★	
			Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 922

din 7 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Doina Bolocan în Dosarul nr. 3.628/236/2009 al Judecătorei Giurgiu. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.218D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate nu se referă la scutirea asociațiilor de proprietari de la plata taxelor de timbru, criticile formulate vizând, în realitate, dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari. Curtea nu poate să își extindă controlul de constituționalitate cu privire la textul menționat, instanța de contencios constituțional pronunțându-se numai în *limine litis*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.628/236/2009, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Doina Bolocan, într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile criticate, care permit scutirea asociațiilor de proprietari de la plata taxelor de timbru, contravin prevederilor constituționale ale art. 16.

Judecătoria Giurgiu apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate, referitoare la scutirea asociațiilor de proprietari de la plata taxelor judiciare de timbru pentru promovarea acțiunilor judiciare, nu se regăsesc în cuprinsul art. 12 din Legea nr. 146/1997. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare. Mai mult, Curtea Constituțională nu are competența ca din oficiu să invoce motive de neconstituționalitate sau să se substituie părții în invocarea acestor motive. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate apare ca fiind inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 12 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 12 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru dispun după cum urmează: „*Cererile în vederea declarării recursului în anulare în cauze civile, adresate Ministerului Justiției sau Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, se taxează cu 8 lei.*”

Curtea observă că art. 12 din Legea nr. 146/1997 nu este împărțit în litere, nici acest articol și nicio altă dispoziție a Legii nr. 146/1997 nu se referă la scutirea asociațiilor de proprietari de la plata taxei de timbru atunci când acestea au calitatea de reclamant.

Totodată, Curtea reține că scutirea asociațiilor de proprietari de la plata taxei de timbru este reglementată de dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, cu următorul conținut: „*Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxă de timbru.*”

Astfel, Curtea observă că obiecțiile autorului nu au legătură cu dispozițiile art. 12 din Legea nr. 146/1997, critica referindu-se la scutirea asociațiilor de proprietari de la plata taxelor de timbru. În consecință, Curtea constată că excepția de

neconstituționalitate a prevederilor art. 12 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru este inadmisibilă, întrucât nu este motivată așa cum prevede art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Pentru a fi îndeplinite exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, motivele de neconstituționalitate invocate trebuie să aibă legătură cu textul criticat; or, în cauza de față, autorul excepției fie se raportează la o situație de fapt de care este nemulțumit, fie ar fi trebuit să ridice excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007. Însă, Curtea nu poate să se autosesizeze și să își extindă controlul de constituționalitate cu privire la textul menționat, instanța de contencios constituțional pronunțându-se numai în *limine litis*.

Așa fiind, Curtea va respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Doina Bolocan în Dosarul nr. 3.628/236/2009 al Judecătorei Giurgiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 976

din 12 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 795/111/C/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Viorel Micula.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, prin acordarea dreptului acționarilor minoritari, nemulțumiți de votul exprimat în cadrul adunării generale, de a solicita invalidarea votului exprimat de majoritatea acționarilor, se încalcă dreptul de proprietate al celor din urmă. Deși prin Legea fundamentală statul și-a asumat rolul de a crea cadrul economic, social și politic necesar derulării activității comercianților, proclamând libertatea economică și libera asociere, prin dispozițiile criticate se încalcă aceste două componente ale economiei de piață. De asemenea, textul criticat creează discriminări între acționari, fără a fi justificat un interes general, măsura nefiind proporțională cu scopul urmărit.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Viorel Micula în Dosarul nr. 795/111/C/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.093D/2010.

La apelul nominal răspunde avocatul Gheorghe Piperea pentru partea Micula Ioan, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului Gheorghe Piperea care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu următorul cuprins: *„Hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate în justiție, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, de oricare dintre acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 45 referitoare la libertatea economică, art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție și art. 136 alin. (5) referitoare la proprietatea privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 178 din 29 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 21 iunie 2005, a statuat, pe de o parte, că dispozițiile art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 asigură satisfacerea cerinței constituționale a respectării legilor, prevăzute de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, precum și a dreptului de acces liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție. Din această perspectivă reglementarea dreptului acționarilor care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței de a ataca în justiție hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv se bucură de legitimitatea constituțională. Pe de altă

parte, Curtea a observat că alin. (1) al art. 132 din Legea nr. 31/1990 prevede că hotărârile luate de adunarea generală în limitele legii ori actului constitutiv sunt obligatorii chiar pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra.

De asemenea, prin Decizia nr. 250 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din data de 13 aprilie 2006, Curtea a constatat că reglementarea instituită de art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 constituie o măsură de protecție a acționarilor minoritari care se consideră vătămăți printr-o hotărâre a adunării generale a acționarilor, contrară legii sau actului constitutiv, aceștia putându-se adresa instanței de judecată pentru apărarea drepturilor și intereselor lor legitime, textul de lege criticat reprezentând o consacrare în plan legislativ a principiului constituțional al accesului liber la justiție.

Totodată, prin Decizia nr. 572 din 19 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 13 octombrie 2006, Curtea a reținut că reglementarea dreptului acționarilor care se consideră vătămăți printr-o hotărâre a adunării generale de a se adresa instanței de judecată, pentru apărarea drepturilor și intereselor lor legitime, reprezintă o consacrare a principiului constituțional al liberului acces la justiție și nu contravine dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție. În continuare, Curtea a constatat că textul de lege criticat este în deplină conformitate cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, cu atât mai mult cu cât cadrul juridic instituit de legiuitor pentru exercitarea dreptului de proprietate nu trebuie să contravină intereselor generale sau intereselor particulare ale unor subiecte de drept.

În final, prin Decizia nr. 904 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 24 ianuarie 2007, Curtea a apreciat că nu se poate susține că introducerea în justiție, în mod abuziv, a unor acțiuni în anularea hotărârilor adunării generale a acționarilor are drept efect blocarea activității societății. Aceasta deoarece, conform art. 133 din Legea nr. 31/1990, intentarea acțiunii în anulare nu este suspensivă de executare a hotărârii atacate, suspendarea executării pronunțându-se prin ordonanță președințială, cu posibila obligare a reclamantului la plata unei cauțiuni. Ca atare, asemenea prevederi reprezintă garanții procesuale de natură să evite introducerea șicanatorie a acțiunilor de anulare a hotărârilor adunărilor generale ale societăților comerciale.

Cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Viorel Micula în Dosarul nr. 795/111/C/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 978

din 12 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) și art. 94 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 și art. 94 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Maria Pușcașu în Dosarul nr. 3.437/91/2010 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că dispozițiile legale criticate au fost abrogate prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010, lege care, însă, a preluat soluția legislativă criticată. Se apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 79 din 26 ianuarie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.437/91/2010, **Tribunalul Vrancea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 și art. 94 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Maria Pușcașu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva unor decizii emise de o casă județeană de pensii, decizii ce privesc suspendarea plății pensiei de urmaș și recuperarea debitului cauzat ca urmare a nerespectării art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât interzic cumulul pensiei de urmaș cu veniturile brute realizate mai mari de o pătrime din salariul mediu dintr-o activitate profesională. O astfel de reglementare contravine art. 41, art. 47 teza a doua și art. 115 alin. (6) din Constituție.

Tribunalul Vrancea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât, prin efectul lor, se ajunge la o discriminare între persoanele beneficiare ale

pensiei de urmaș care pot cumula venituri brute mai mici de o pătrime din salariul mediu dintr-o activitate profesională și cele care, deși beneficiază de o atare pensie, nu pot cumula venituri brute mai mari de o pătrime din salariul mediu dintr-o activitate profesională.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 92 și art. 94 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000. În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, autorul acesteia critică numai art. 92 alin. (1) lit. d) și art. 94 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, texte asupra cărora Curtea, potrivit jurisprudenței sale, urmează să se pronunțe și care au următorul cuprins:

— Art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000: „(1) *Plata pensiei se suspendă începând cu luna următoare celei în care: [...]*

d) beneficiarul unei pensii de urmaș realizează dintr-o activitate profesională venituri brute lunare mai mari de o pătrime din salariul mediu brut pe economie, stabilit conform art. 5 alin. (3)”.

— Art. 94 alin. (2) din Legea nr. 19/2000: „(2) *Beneficiarii pensiei de urmaș pot cumula pensia cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, dacă veniturile brute lunare realizate nu depășesc o pătrime din salariul mediu brut lunar pe economie, stabilit conform art. 5 alin. (3)”.*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 41 privind dreptul la muncă, art. 47 teza a doua privind nivelul de trai și art. 115 alin. (6) privind domeniile în care nu se poate reglementa prin ordonanțe de urgență. Totodată, sunt

invocate în susținerea excepției și prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată următoarele:

I. Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, a fost abrogată prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Deși soluția legislativă criticată a fost reluată principial în art. 114 alin. (1) lit. h) și art. 118 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din noua lege, se modifică un element esențial al acesteia, și anume pragul până la care se poate cumula pensia de urmaș cu venitul brut realizat dintr-o activitate profesională, respectiv de la o pătrime din salariul mediu brut pe economie la 35% din câștigul salarial mediu brut.

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011^{*)}, nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii, a stabilit că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, sub aspectul admisibilității excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate continuă să producă efecte juridice din moment ce, prin deciziile contestate de către autorul excepției, s-a stabilit în sarcina acestuia un debit tocmai ca urmare a încălcării textului art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000. Astfel, prin efectul textului criticat, decizia de debit poate fi pusă în plată, aceasta constituind și titlu executoriu.

În consecință, excepția de neconstituționalitate ridicată este admisibilă și urmează să fie analizată pe fond.

II. Curtea constată că, prin Decizia nr. 79 din 26 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122

din 23 februarie 2010, a statuat că rațiunea instituirii pensiei de urmaș rezidă în obligația pozitivă a statului de a susține soțul supraviețuitor sau copiii celui decedat prin acoperirea cheltuielilor materiale necesare traiului și pentru a suplini astfel contribuția materială a celui decedat. Pensia de urmaș, întrucât are natura unui ajutor din partea statului, nu se poate cumula cu alte venituri dacă beneficiarul acesteia realizează venituri peste un anumit quantum, considerat de legiuitor ca fiind suficient pentru un trai decent. În acest caz, ajutorul nu se mai justifică din moment ce beneficiarul pensiei de urmaș realizează venituri din activități profesionale peste un anumit quantum ce îi permite să își asigure un trai decent, independent de ajutorul primit din partea statului sub forma pensiei de urmaș.

Prin urmare, Curtea a constatat că pensia de urmaș are natura juridică a unui ajutor acordat de stat persoanelor care se regăsesc în Capitolul IV Secțiunea V din Legea nr. 19/2000, în scopul suplinirii pe cât posibil a contribuției materiale a celui decedat.

În aceste condiții, suspendarea plății pensiei de urmaș în cazul în care beneficiarul acesteia realizează dintr-o activitate profesională venituri brute lunare mai mari de o pătrime din salariul mediu brut pe economie nu este decât o aplicare, la nivelul legii, a rațiunii pentru care a fost instituită pensia de urmaș. Angajarea unei persoane beneficiare a pensiei de urmaș reprezintă un act de voință al acesteia în sensul că își poate asigura traiul fără a mai apela la ajutorul acordat de stat sub forma pensiei de urmaș; în această situație, plata pensiei de urmaș se suspendă, putând fi reluată în momentul în care persoana în cauză nu mai realizează venituri.

Curtea a mai reținut că, în măsura în care beneficiarul unei pensii de urmaș realizează venituri din activități profesionale (nu ca angajat, ci ca prestator de servicii, profesii liberale etc.) sub acest nivel, va putea cumula pensia de urmaș cu venitul realizat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, inclusiv în raport cu art. 94 alin. (2) din Legea nr. 19/2000.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) și art. 94 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Maria Pușcașu în Dosarul nr. 3.437/91/2010 al Tribunalului Vrancea – Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

^{*)} Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.041

din 14 iulie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374¹
din Codul de procedură civilă și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997
privind operațiunile de leasing și societățile de leasing**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374¹ din Codul de procedură civilă și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, excepție ridicată de Societatea Comercială „Universum Family” — S.R.L. din Suceava în Dosarul nr. 3.638/314/2009 al Tribunalului Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.683D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.638/314/2009, **Tribunalul Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374¹ din Codul de procedură civilă și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Universum Family” — S.R.L. din Suceava într-o cauză ce are ca obiect judecarea recursului împotriva unei sentințe pronunțate de Judecătoria Suceava ce privește contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că textul criticat este neconstituțional deoarece permite ca înscrisurile cărora legea le recunoaște caracterul de titlu executoriu să fie puse în executare fără a se impune investirea lor cu formulă executorie. În continuare, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, prin care aceasta a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 373¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 459/2006, sunt neconstituționale.

Tribunalul Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 374¹ din Codul de procedură civilă și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000. Dispozițiile art. 374¹ din Codul de procedură civilă au fost introduse prin art. I pct. 16 din Legea nr. 459/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 13 decembrie 2006.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 374¹ din Codul de procedură civilă: „*Înscrisurile cărora legea le recunoaște caracterul de titlu executoriu sunt puse în executare fără investirea cu formula executorie.*”;

— Art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997: „*Contractele de leasing, precum și garanțiile reale și personale, constituite în scopul garantării obligațiilor asumate prin contractul de leasing, constituie titluri executorii.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) referitoare la accesul liber la justiție, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi și a unor libertăți și art. 124 alin. (1) și (2) referitoare la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 au acordat, în mod general, calitatea de titluri executorii contractelor de leasing, precum și garanțiilor reale și personale constituite în scopul garantării obligațiilor asumate prin contractul de leasing, fără ca prin aceasta să se instituie privilegii sau discriminări. (Decizia nr. 1.182 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 12 decembrie 2008)

Cât privește dispozițiile art. 374¹ din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea reprezintă norme de procedură a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din

Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului. (Decizia nr. 1.529 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 9 februarie 2010)

Totodată, Curtea reține că cele două texte criticate fac aplicarea principiului consacrat de art. 372 din Codul de procedură civilă, în sensul că executarea silită se poate face nu numai pe baza unei hotărâri judecătorești învestite cu formulă executorie, ci și în virtutea unui titlu executoriu prevăzut de lege. Prin instituirea acestei proceduri legiuitorul a urmărit să restrângă posibilitatea de tergiversare a executării silite și să realizeze un plus de celeritate în realizarea dreptului recunoscut prin titlul executoriu.

Curtea constată că posibilitatea creditorului contractului de leasing de a se adresa direct executorului judecătoresc în vederea executării silite nu înseamnă o încălcare a dreptului debitorului de a se adresa justiției. Potrivit art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, atunci când executarea silită se face

în temeiul unui titlu executoriu ce nu a fost emis de o instanță de judecată, se pot invoca, în cadrul contestației la executare, apărări de fond împotriva acelui titlu, fiind astfel asigurate exigențele unui proces echitabil.

În ceea ce privește considerentele Deciziei nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009 prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 459/2006, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în prezenta cauză, în care sunt criticate norme cu caracter derogatoriu de la dreptul comun în materia începerii executării silite, norme reglementate de legiuitor în temeiul competenței sale constituționale și care, pentru motivele arătate, nu încalcă Legea fundamentală. (Decizia nr. 1.528 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 20 ianuarie 2011)

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374¹ din Codul de procedură civilă și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, excepție ridicată de Societatea Comercială „Universum Family” — S.R.L. din Suceava în Dosarul nr. 3.638/314/2009 al Tribunalului Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.058

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (1¹), art. 3 alin. (1) lit. c) și art. 3¹ din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Judecătoria Fetești. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.885D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.369/299/2009, **Judecătoria Fetești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (1¹), art. 3 alin. (1) lit. c) și**

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (1¹), art. 3 alin. (1) lit. c) și art. 3¹ din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gheorghe Anghel în Dosarul nr. 2.369/229/2009 al

art. 31 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gheorghe Anghel într-o cauză având ca obiect partaj judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin modificările aduse Legii nr. 146/1997 s-a ajuns la o limitare neconstituțională a accesului liber la justiție, dreptul în cauză transformându-se într-un drept teoretic și iluzoriu. Totodată, prin practicarea unor taxe judiciare de timbru impuse indirect de către camerele notarilor publici, fără cenzura instanței de judecată se ajunge la o îngrădire a liberului acces la justiție.

Judecătoria Fetești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 2 alin. (1) și (11), art. 3 alin. (1) lit. c) liniuțele 2—5 și art. 31 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu următorul conținut:

— Art. 2 alin. (1) și (11): „(1) *Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:*

- a) până la valoarea de 50 lei — 6 lei;
- b) între 51 lei și 500 lei — 6 lei + 10% pentru ce depășește 50 lei;
- c) între 501 lei și 5.000 lei — 51 lei + 8% pentru ce depășește 500 lei;
- d) între 5.001 lei și 25.000 lei — 411 lei + 6% pentru ce depășește 5.000 lei;
- e) între 25.001 lei și 50.000 lei — 1.611 lei + 4% pentru ce depășește 25.000 lei;
- f) între 50.001 lei și 250.000 lei — 2.611 lei + 2% pentru ce depășește 50.000 lei;
- g) peste 250.000 lei — 6.611 lei + 1% pentru ce depășește 250.000 lei.

(11) *Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și cererilor privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, precum și cererilor privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial; cererea privind repunerea părților în situația anterioară este scutită de taxă de timbru dacă este accesorie cererii privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea actului juridic patrimonial.”*

— Art. 3 lit. c): „*Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel:*

- c) cereri pentru:
 - stabilirea calității de moștenitor — 50 lei/moștenitor — stabilirea masei succesoriale — 3% la valoarea masei succesoriale;
 - cereri de raport — 3% la valoarea bunurilor a căror raportare se solicită;

— *cereri de reducere a liberalităților — 3% la valoarea rezervei care urmează a fi reîntregită prin reducțiunea liberalităților;*

— *cereri de partaj — 3% la valoarea masei partajabile.”*

Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată în condițiile art. 2 alin. (1).

— Art. 31: „(1) *Cererile introduse la instanțele judecătorești, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de act autentic de înstrăinare a unor bunuri imobile, se taxează potrivit prevederilor art. 2 alin. (1), la valoarea imobilului.*

(2) *Taxarea cererilor prevăzute la alin. (1) se face la valoarea imobilului declarat de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camerele notarilor publici, taxarea cererilor se va face la această din urmă valoare.*

(3) *Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și la taxarea cererilor în materie de moștenire.*

(4) *Instanțele de judecată vor solicita la începutul fiecărui an camerelor notarilor publici expertizele privind stabilirea valorilor orientative ale bunurilor imobile din circumscripția teritorială a instanței.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 47 referitoare la nivelul de trai, art. 56 referitoare la contribuțiile financiare, art. 124 alin. (3) referitoare la înfăptuirea justiției și art. 148 referitoare la integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (11), Curtea constată că prin Decizia nr. 258 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 martie 2009, sau Decizia nr. 411 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 18 iunie 2010, a statuat că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora. De asemenea, la finalul procesului judiciar sarcina suportării cheltuielilor judiciare, inclusiv a celor constând în plata taxelor de timbru, revine persoanei care a căzut în pretenții sau care, în cauzele nelitigioase, a beneficiat de prestațiile efectuate, în condițiile legii, de organele de justiție.

În ceea ce privește dispozițiile art. 31 din Legea nr. 146/1997, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 765 din 3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 17 august 2010, că rațiunea pentru care a fost adoptată o asemenea reglementare ține de politica statului de a limita folosirea procedurilor judiciare de către cetățeni doar pentru a evita costurile unei proceduri notariale mult mai oneroase și, astfel, o procedură eminentemente necontencioasă să fie transformată, în mod indirect, în una contencioasă. Pentru a-și atinge scopul, Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, prin textul criticat, a prevăzut ca taxele judiciare de timbru aplicabile procedurii judiciare să nu fie mai mici decât costurile pe care le implică procedura notarială. Numai în acest fel se pot evita acțiunile judiciare promovate, din punct de vedere al timbrajului, în fraudă legii. Această motivație care a stat la baza adoptării soluției legislative criticate nu relevă

niciun fine de neconstituționalitate atât timp cât etalonul folosit pentru stabilirea taxei judiciare de timbru este unul obiectiv. În speță, legiuitorul a ales ca taxa judiciară de timbru să fie calculată în funcție de valoarea imobilului, stabilită prin expertiza întocmită de camerele notarilor publici.

Dispozițiile art. 771 alin. (4) și (5) din Codul fiscal stabilesc obligația camerelor notarilor publici de a efectua expertize cu privire la valoarea de circulație a bunurilor imobile și de a le reactualiza anual. Aceste expertize constituie un criteriu suficient de obiectiv și precis în funcție de care să fie calculată taxa judiciară de timbru, având în vedere entitatea care le dispune (Camera Notarilor Publici) și persoanele care le întocmesc (experți). Astfel, raportarea la aceste expertize evită declararea valorii imobilului la cote inferioare valorii sale de circulație în scopul plății unei taxe judiciare de timbru mult diminuate față de situația în care s-ar fi stabilit valoarea reală de circulație a bunului imobil.

În ceea ce privește dispozițiile art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 948 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 4 august 2010, că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca

persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. În virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit cărora „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”, plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în *Cauza Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*). Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, argumentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (1¹), art. 3 alin. (1) lit. c) și art. 31 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gheorghe Anghel în Dosarul nr. 2.369/229/2009 al Judecătorei Fetești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.061

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 alin. (1) și (2), art. 10 alin. (2) și art. 11¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 alin. (1) și (2), art. 10 alin. (2) și art. 11¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crapmar Sercom” — S.R.L. din Brașov în Dosarul

nr. 11.843/281/2010 al Judecătorei Ploiești. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.953D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 11.843/281/2010, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 alin. (1) și (2), art. 10 alin. (2) și art. 11¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crapmar Sercom” — S.R.L. din Brașov, într-o cauză având ca obiect somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că textele de lege criticate exclud posibilitatea administrării de probe, ceea ce creează premisele încălcării dreptului la apărare, accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil. Totodată, legiuitorul nu precizează semnificația termenilor „lămuriri” și „explicații” din art. 6 alin. (1), determinând astfel imposibilitate debitorului de a se apăra.

Judecătoria Ploiești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 6 alin. (1) și (2), art. 10 alin. (2) și art. 11¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): „Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate

potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;

— Art. 6 alin. (1) și (2): „(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către creditor, precum și termenul de plată.”;

— Art. 10 alin. (2): „Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”;

— Art. 11¹: „(1) Ordonanța privind somația de plată nu are autoritate de lucru judecat cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți.

(2) Prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi și a unor libertăți și art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unor excepții de neconstituționalitate identice atât din perspectiva obiectului excepției, cât și din cea a criticii de neconstituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 1.092 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 6 octombrie 2009, Decizia nr. 139 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 19 martie 2008, Decizia nr. 219 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 2 iunie 2005, și Decizia nr. 470 din 4 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 31 ianuarie 2004, Curtea a constatat că dispozițiile actului normativ criticat nu încalcă principiul egalității în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și nici obligația exercitării cu bună-credință a drepturilor și a libertăților. De asemenea, Curtea a statuat că procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, este o procedură specială în materia executării creanțelor. Legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată conform atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale.

Atât considerentele, cât și soluțiile acestor decizii sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 alin. (1) și (2), art. 10 alin. (2) și art. 11¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crapmar Sercom” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 11.843/281/2010 al Judecătoriei Ploiești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.064

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romarta” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 30.921/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.994D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 30.921/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului**, excepție ridicată de Societatea Comercială

„Romarta” — S.R.L. din București, într-o cauză ce are ca obiect contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1). Prin scutirea A.V.A.S.-ului de la plata taxelor de timbru, a timbrului judiciar, a cauțiunilor și a oricăror altor taxe se creează o diferență nejustificată a gradului de protecție oferit dreptului de proprietate.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002, cu următorul conținut: „*Cererile formulate de A.V.A.S. și orice alte acte procedurale efectuate de și pentru aceasta în orice fel de cauze sunt scutite de taxe de timbru, timbru judiciar, cauțiuni și orice alte taxe.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași critici și aceleași dispoziții constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, Curtea, invocând dispozițiile art. 139 alin. (1) din Constituție, a arătat că este atributul exclusiv al legiuitorului să prevadă inclusiv scutirea instituțiilor publice

implicate în procesul de privatizare de la plata taxelor de timbru și a celorlalte taxe, având în vedere interesul general pe care-l prezintă aceste instituții publice. În plus, această scutire își are justificarea în strânsa legătură cu bugetul de stat (alimentat, printre altele, și prin încasarea taxelor judiciare) a acțiunilor în justiție promovate de acestea în interes public.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romarta” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 30.921/299/2009 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declasificarea Hotărârii Guvernului nr. 01365/2002 pentru aprobarea „Listei cuprinzând categoriile de informații secrete de stat, pe niveluri de secretizare, elaborate sau deținute de Ministerul Administrației și Internelor”

Având în vedere prevederile art. 19 și 23 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 24 alin. (4) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă declasificarea Hotărârii Guvernului nr. 01365/2002 pentru aprobarea „Listei cuprinzând categoriile de informații secrete de stat, pe niveluri de secretizare, elaborate sau deținute de Ministerul Administrației și Internelor”, clasificată secret de stat, nivelul secret.

(2) Autoritățile și instituțiile publice care au în gestiune exemplare ale documentului prevăzut la alin. (1) iau măsuri pentru suprimarea marcajelor de clasificare și scoaterea prevederilor hotărârii de sub incidența reglementărilor privind protecția informațiilor clasificate.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

p. Directorul general al Oficiului Registrului Național
al Informațiilor Secrete de Stat,

Mihai Ion

București, 14 septembrie 2011.
Nr. 919.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de explorare a nisipului și pietrișului din perimetrul Feldioara

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere nr. 2.138 din 3 august 2011;

— prevederile art. 34 lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de explorare a nisipului și pietrișului din perimetrul Feldioara, convenită prin Licența de concesiune nr. 13.887/2010, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea

Comercială „Derivate Energy” — S.R.L. din municipiul Deva, în calitate de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 29 august 2011.
Nr. 7.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de explorare a nisipului și pietrișului din perimetrul Poiana

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere nr. 402.844 din 8 iulie 2011;

— prevederile art. 34 lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de explorare a nisipului și pietrișului din perimetrul Poiana, convenită prin Licența de concesiune nr. 13.498/2010, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea

Comercială BALASTIERA NEDELEA — S.R.L. Românești, în calitate de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 29 august 2011.
Nr. 8.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE
privind încetarea concesiunii miniere de explorare a apei geotermale
din perimetrul Seaca

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere nr. 2.231 din 16 august 2011;

— prevederile art. 34 lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de explorare a apei geotermale din perimetrul Seaca, convenită prin Licența de concesiune nr. 13.941/2010, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială Foradex — S.R.L. din municipiul București, în calitate de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 29 august 2011.
Nr. 9.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE
privind încetarea concesiunii miniere de explorare a granitului
din perimetrul Călățele

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere nr. 2.229 din 16 august 2011;

— prevederile art. 34 lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de explorare a granitului din perimetrul Călățele, convenită prin Licența de concesiune nr. 13.917/2010 încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială Holcim (România) — S.R.L. din municipiul București, în calitate de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 29 august 2011.
Nr. 10.

★

RECTIFICĂRI

La Decretul nr. 652/1997 privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 și 14 bis din 16 ianuarie 1998, se face următoarea rectificare (care aparține emitentului):

— în anexă, la nr. crt. 5853, în loc de „*Leafu T. Tudor*” se va citi: „*Leafu N. Tudor*”.

★

La Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2011 privind reglementarea situației juridice a unor săli și grădini de spectacol cinematografic, precum și a altor imobile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 25 mai 2011, se face următoarea rectificare (care aparține emitentului):

— în anexa nr. 1, la poziția 133, în coloana 1 „Denumirea cinematografului sau a grădinii cinematograf”, în loc de: „*Grădina de vară UNIREA*” se va citi: „*Grădina de vară «NICOLAE BĂLCESCU»*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 526440